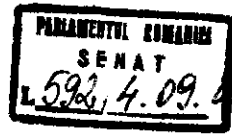
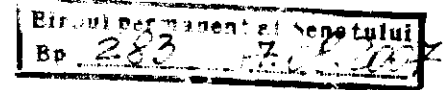

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1900
26072007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 11 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar*, inițiată de doamna senator Liliana Lucia Tomoiagă din Grupul parlamentar al PSD, de domnul senator Gyorgy Frunda din Grupul parlamentar al UDMR și de domnul senator Radu Terinte din Grupul parlamentar al PC (Bp. 283/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea textului lit. a) și al lit. f) din cuprinsul alin. (1) al art. 11 din *Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, cu modificările ulterioare*, texte ce prevăd două dintre condițiile cumulative necesare pentru ocuparea funcțiilor publice parlamentare în structurile de specialitate ale Parlamentului României.

Potrivit modificărilor preconizate, cele două condiții constau în existența cetățeniei unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene și a reședinței în România a persoanei în cauză, precum și în inexistența unei condamnări definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care o face nedemnă pentru exercitarea unei funcții publice.

II. Propuneri și observații

1. La nivelul Uniunii Europene, problematica accesului la funcția publică este reglementată prin art. 39 (4) al *Tratatului instituind Comunitatea Europeană (TCE)*, care instituie o derogare de la libera circulație a lucrătorilor, acordând astfel statelor membre posibilitatea de a permite accesul la funcțiile din sectorul public doar cetățenilor naționali.

Interpretarea dată la nivel comunitar prevederilor art. 39 (4) din TCE se regăsește în Comunitatea Comisiei din 1988 (88/C72/02), Comunicarea Comisiei nr. 694 din 2002 și în bogata jurisprudență a Curții Europene de Justiție existentă în acest domeniu.

Comunicarea Comisiei 694/2002 adoptă o abordare mai strictă față de cea din 1988. Astfel, în Comunicarea din 1988 se permitea statelor membre să restricționeze accesul la funcția publică pentru aproape toate posturile ce presupun exercitarea activităților de elaborare, implementare și monitorizare a aplicării actelor normative și de control al corpurilor subordonate. Conform Comunicării din 2002, posturile de conducere și cele ce implică luarea deciziilor și care presupun exercitarea prerogativelor de putere publică sau responsabilitatea salvagădării intereselor generale ale statului rămân sub incidența excepției de art. 39 par. (4) al TCE. Totodată, jurisprudența anilor 1990 a impus o nouă abordare conform căreia această restricție nu poate fi aplicată tuturor posturilor din această categorie, fapt consemnat de Comisie în Comunicarea acesteia din 2002. De asemenea, un alt aspect important subliniat este acela în virtutea căruia este necesar ca aceste criterii de evaluare să fie aplicate și stabilite conform abordării de la caz la caz, în funcție de natura responsabilităților și sarcinilor acoperite efectiv de către postul respectiv.

Mai mult decât atât, tot din jurisprudența Curții Europene de Justiție (CJCE 30 septembrie 2003, C-405/01) se desprinde faptul că prerogativele de putere publică trebuie exercitate „*în mod efectiv și obișnuit*”, de către persoana ce ocupă un post în funcția publică, iar exercitarea acestor prerogative „*nu trebuie să reprezinte doar o parte redusă*” din atribuțiile ce-i revin.

Prin urmare, referitor la sfera de aplicare a excepției prevăzute la art. 39 (4) al TCE, considerăm că, dată fiind posibilitatea statelor membre de a se prevala sau nu de derogarea de la libera circulație a lucrătorilor existentă la art. 39 (4) al TCE, este necesar ca atunci când decid să facă acest lucru, să urmărească această politică în mod consecvent. Acest lucru presupune interpretarea în mod corect a excepției prevăzută în acest articol și realizarea pe această cale a unei delimitări stricte a acelor activități a căror desfășurare implică exercitarea prerogativelor de putere publică și care reprezintă specificul atribuțiilor unui funcționar public.

2. Referitor la contextul european al cadrului normativ pentru funcția publică, este necesar a se face distincție între cele două categorii de funcționari publici din statele membre ale Uniunii Europene: *funcționarii care lucrează la nivelul instituțiilor comunitare* (funcționarii europeni), regimul juridic al acestora fiind reglementat de instituțiile comunitare și *funcționarii publici din administrația proprie a fiecărui stat membru*.

Această din urmă categorie de funcționari publici are regimul juridic reglementat potrivit exigențelor sistemului legislativ autohton al fiecărui stat membru al Uniunii Europene, acesta putând impune criteriul naționalității, potrivit art. 39 paragr. 4 din TCE.

În România, condițiile generale privind accesul la funcțiile publice se regăsesc în Constituția României și în *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată*, condițiile speciale impuse anumitor categorii de funcționari publici fiind stabilite prin legile speciale care reglementează activitatea funcționarilor respectivi.

Astfel, dispozițiile tezei întâi din cuprinsul art. 16 alin. (3) din Constituție prevăd că „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară*”.

Aceste prevederi constituționale se referă, așadar, la două condiții de maximă importanță și generalitate, și anume, cetățenia română și domicilierea pe teritoriul României, fiind eliminată condiția de a avea numai cetățenia română, prevăzută de Constituția României, în redactarea din anul 1991.

3. În ceea ce privește *condiția cetățeniei române*, este de subliniat că aceasta trebuie corelată cu dispozițiile *Legii cetățeniei române nr. 21/1991, cu modificările și completările ulterioare*, care îngăduie dubla cetățenie, asigurându-se astfel posibilitatea, pentru cetățenii români care au și altă cetățenie - cunoscut fiind că, de regulă, a doua cetățenie dobândită este cea a unui stat european cu tradiție democratică – de a avea acces la ocuparea funcțiilor și demnităților publice din România.

Referitor la *condiția de domiciliere pe teritoriul țării*, menționăm că aceasta este o condiție firească, fiind, alături de condiția cetățeniei, o garanție a atașamentului față de țară a persoanei în cauză.

Art. 11 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 7/2006* prevede, în redactarea actuală, că:

„ *Art. 11 – (1) În structurile de specialitate ale Parlamentului o persoană poate ocupa o funcție publică parlamentară, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:*

a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;”

În ceea ce privește *cetățenia Uniunii Europene*, definită prin TCE, cu modificările și completările ulterioare, la care se face referire în cuprinsul *Expunerii de motive*, menționăm că invocarea acestui concept comunitar nu este

de natură a justifica modificarea preconizată, deoarece, art. 17 paragr. 1 teza a 3-a din tratat precizează că „*Cetățenia Uniunii va completa, dar nu va substitui cetățenia națională*”.

Așadar, textul legal propus a fi modificat este în deplină consonanță atât cu prevederile constituționale cât și cu reglementările comunitare, și, în consecință, nu necesită modificarea.

4. Apreciem că, în lipsa elementelor privind motivarea și fundamentarea soluției legislative preconizate potrivit cerinței normative impuse prin art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, nu apare ca fiind justificată nici propunerea de modificare a textului lit. f) din cuprinsul alin. (1) al art. 11 din *Legea nr. 7/2006*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului